

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Eroi necunoscuți ai rasei albe

Partea 4

William Joyce

Uneori poate fi necesar ca un adevărat și vital campion al unei cauze nobile să apară ca un trădător pentru cei pe care îi servește cu prețul vieții sale."

Rudolf Hess, 1949

La cea de-a 46-a aniversare a morții sale, William Joyce trăiește din nou în inimile fiecărui național-socialist din întreaga lume. Prin urmare, ni se pare potrivit să reamintim povestea sa și cuvintele sale elocvente la începutul unui nou an pentru cititorii care nu sunt familiarizați cu curajul fără rezerve al unui erou al secolului XX în cel mai pur sens al acestui titlu.

William Joyce

William Joyce s-a născut din tată din Ulster și mamă englezoaică la 24 aprilie 1906, la New York. Când băiatul avea trei ani, familia s-a mutat în Irlanda de Nord, iar mai târziu, în timpul adolescenței, în Anglia. Acolo s-a înrolat în armata britanică, a fost lăsat la vatră în mod onorabil și a devenit un tânăr studios la Battersea Polytechnic, apoi la Birbeck College din cadrul Universității din Londra, obținând la examenul de licență mențiunea "First Class Honours". Lucra la doctorat și își câștiga existența ca meditator, când conștiința sa politică crescândă l-a atras către una dintre primele organizații fasciste din Marea Britanie. Ajuns la vârsta de 20 de ani, aspectul fizic al lui Joyce avea să rămână neschimbat pentru tot restul vieții sale. Mic de statură, dar robust, chipul său frumos purta de obicei o expresie de bucurie și stăpânire de sine, în timp ce gura și bărbia sugerau o voință indomabilă. Dar ochii îi străluceau de curiozitate, inteligență și bunătate. S-a căsătorit cu o femeie frumoasă, Margaret Cairns, care îi împărtășea convingerile ideologice și care, în ciuda unei treceri dificile în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, i-a rămas fidelă până la sfârșit și dincolo de el.

Joyce Oratorul

După toate mărturiile, William Joyce avea o memorie fotografică. Spre deosebire de alți oameni atât de înzestrați, însă, el a fost înzestrat și cu un minunat fler dramatic, care făcea ca informațiile sale abundente să prindă viață pentru ascultătorii săi. Un prieten apropiat își amintea de el astfel: *"Nu ținea niciun fel de dosare, jurnale sau notițe, dar putea să relateze complet, fără ezitare, aproape orice i se întâmplase vreodată. La intervale oJani, repeta aceeași relatare fără cea mai mică variație. Putea cita, întotdeauna cu exactitate, orice poezie pe care o citise vreodată cu atenție și chiar bucăți notabile din presă."*

Chiar și biograful modern și antipatic al lui Joyce scrie despre el: *Pe lângă cunoștințele sale de germană, vorbea destul de bine franceza și avea ceva italiană. Nu numai că era dotat cu gi/ie în matematică, dar avea flerul de a o preda, și citea mult în istorie, filozofie, teologie, psihologie, fizică și chimie teoretică, economie, drept, medicină, anatomie și fiziologie. Când, în 1936, și-a rupt clavicula în timp ce patina, și-a pus în aplicare cunoștințele de anatomie pentru a o fixa el însuși și a menținut-o în poziție cu ajutorul unor chingi adecvate. Considerat de prieteni și dușmani deopotrivă ca fiind un geniu. William Joyce a fost dovada vie că Ideea noastră a atras cele mai bune elemente ale rasei albe.*

Dragostea sa pentru Marea Britanie a fost depășită doar de dragostea sa mai mare

pentru această rasă. Un purtător de cuvânt puternic motivat și un organizator fără menajamente, a devenit rapid o figură importantă în *Uniunea Britanică a Fasciștilor și Național-Socialiștilor* a lui Oswald Mosley. Un contemporan l-a descris ca fiind *în scriitor, orator și exponent strălucit al politicii, care a luat cuvântul la sute de întruniri, întotdeauna la înălțimea sa, dezvăluind întotdeauna spiritul de fier al fascismului în refuzul său de a se lăsa intimidat de opoziția violentă.*"Un membru laburist nemulțumit al Parlamentului nu a fost mai puțin impresionat: *L-am întâlnit pentru prima dată în 1933, la o mare și aglomerată întâlnire în Paddington Baths. Părăsisem dezgustat liftul politic cu câțiva ani în urmă și, cum eram foarte impresionat de crezul fascist, un prieten mă îndemnase să mă alătur organizației lui Mosley. Am întrebat pe cine aveau să conducă alături de Mosley, și am fost dus la întâlnirea lui Joyces cis un răspuns la această întrebare. I-am ascultat pe toți acești oameni care se pretind printre cei mai mari oratori ai noștri. La zece minute după ce acest tânăr de 28 de ani a urcat la tribună, am știut că aici se afla unul dintre cei mai buni oratori din țară. Acea mare audiență adunată pentru a asculta un vorbitor destul de necunoscut în lumea politică și entuziasmul creat mi-a deschis ochii și ar fi fost pentru majoritatea celor din spatele Westminster cu care asociasem anterior influența publică.*"Joyce a fost, fără îndoială, unul dintre cei mai emoționanți oratori din limba engleză, și dincolo de orice comparație cu bolboroselile adesea amestecate ale lui Winston Churchill. Stilul său era atrăgător pentru că era direct și succint, așa cum reiese din acest fragment de discurs din 1936: *Dacă îți iubești țara, ești național. Dacă îi iubești poporul, ești socialist. Fii un național-socialist! "*

Discursurile sale fluente și dramatice ar fi putut fi pe bună dreptate comparate cu cele ale doctorului Josef Goebbels, iar Joyce ar fi fost mândru de această comparație," scrie biograful său modern. "Spre deosebire de un politician care caută voturi, el nu-și flata publicul. El a certat, a amenințat și a avertizat, iar apelul său era la muncă grea, disciplină și purificare națională. Îndemnând Marea Britanie să cultive prietenia lui Hitler și astfel să dobândească ca aliat împotriva amenințării comuniste cea mai puternică națiune de pe continent, el a fost atât comentatorul militar realist, cât și evanghelistul pasionat. "

Triumful și criza fascismului britanic

Până în 1936, Uniunea Britanică devenise cea mai dinamică forță politică din Imperiu, cu zeci de mii de adepți în sute de manifestații masive și cu un sprijin nebănuț care se răspândea printre milioane de britanici dezamăgiți de eșecurile

sociale și de promisiunile deșarte ale democrației în timpul crizei. Cămășile negre s-au apărat cu succes de atacurile, de obicei mai numeroase și mai viclene, ale dușmanilor lor marxiști, iar Joyce a fost în mijlocul luptei cu bâte și pumni. Într-o confruntare aproape mortală, un evreu l-a atacat cu o rangă dreaptă care i-a lăsat o cicatrice permanentă pe obrazul drept. În ciuda unei astfel de opoziții de gangsteri, fasciștii britanici au încorporat în programul lor o supunere strictă față de legea engleză, pentru că reprezentau civilizația împotriva haosului. În ciuda conformării lor la legalitate și a poziției în întregime defensive a trupelor lor de asalt, guvernul a pus în aplicare o "lege a ordinii publice" în ziua de Anul Nou 1937. Aceasta interzicea purtarea de "uniforme politice", interzicea gărzile la întruniri, dădea poliției autoritatea de a desființa demonstrațiile legale la propria discreție și chiar interzicea ceea ce autoritățile puteau considera "limbaj jignitor" (adică adevărul despre evrei). După cum scrie Cole, legea privind ordinea publică *se aplica* aparent tuturor organizațiilor politice, dar i-a lovit în primul rând, așa cum se dorea, pe fasciști." În realitate, caracterul discreționar al proiectului de lege a fost folosit doar împotriva Cămășilor Negre. Niciun comunist sau hacker parlamentar nu a avut de ce să se teamă de această lege făcută pe măsură. Recurgând la o tiranie deschisă și unilaterală, democrația s-a expus pentru fraudă și ipocrizia care este cu adevărat.

Chiar și așa, măsura disperată a avut un efect dezastruos asupra Uniunii Britanice. Cămășile negre au văzut că sistemul juridic pe care îl susținuseră încă de la începuturile lor, ca o chestiune de politică, îi interzisese, de fapt, el însuși. Confrunțați cu singura alternativă de a trece în clandestinitate sau de a se stinge din viață, au încercat să urmeze o cale de mijloc. În consecință, Mișcarea lor s-a fracturat. Căzând sub presiunile economice tot mai mari rezultate dintr-un efort costisitor și inutil de a-și restabili legalitatea, Uniunea Britanică l-a eliberat pe William Joyce din funcția sa în cadrul Mișcării, împreună cu patru cincimi din lucrătorii și personalul organizației. Neînfricat, el a format Liga Național-Socialistă. Uniformele erau ilegale, bineînțeles. "Cu toate acestea, Joyce, în haina de tranșee și cu manșonul de protecție, a continuat să dea impresia că încă mai poartă uniformă," scrie Cole.

Temându-se de legea privind ordinea publică, proprietarii sălilor de întruniri au refuzat să îi închirieze localurile lor. Recurgând la mitinguri în aer liber, N.S.L. a fost supus aceluiași abuzuri fizice ca și înainte. Dar, fără cămăși negre în uniformă care să îi apere pe vorbitori, adunările au fost în mare parte dezordonate, nu datorită poliției, care, de obicei, a lăsat să se dezvolte o încăierare, intervenind doar pentru a-i aresta pe național-socialiști, atunci când aceștia luau partea adversarilor lor. Aceleași tactici dezonorante ale sistemului evreiesc aveau să fie folosite împo-

triva activităților White Power din America, treizeci și patruzeci de ani mai târziu.

Sediul central al N.S.L. era situat la 190 Vaux-hall Bridge Road, nu departe de gara Victoria. Dar Joyce nu s-a putut bucura de el prea mult timp. El și cei mai apropiați tovarăși ai săi au fost acuzați de agresiune pentru că s-au apărat, și devenea evident că Sistemul urmărea să îi trimită pe toți după gratii. În aceste condiții din ce în ce mai grele, N.S.L. făcea tot ce putea să facă pentru a supraviețui. Dar ceea ce le lipsea adeptilor săi în bani i ... compensa cu prisosință prin fanatismul liderilor săi și prin puterea ideologiei sale. Contribuțiile financiare au crescut într-adevăr la sfârșitul anilor '30, odată cu numărul de aderenți. În ajunul războiului împotriva lui Adolf Hitler, național-socialiștii britanici își mențineau poziția împotriva unor șanse teribile și chiar își lărgeau sprijinul. Dar N.S.L. era pe cale să fie copleșit de evenimentele istorice.

Nașterea lui "Lord Haw Haw"

Un apel telefonic de la un tovarăș din Parlament l-a anunțat pe Joyce că mai erau doar câteva zile până la arestarea sa în temeiul Legii privind puterile de urgență. El nu încălcase nicio lege. Guvernul dorea doar să-l închidă pe durata războiului din cauza opiniilor sale. La o întâlnire improvizată a câtorva tovarăși din N.S.L., membrii au votat să îi ofere lui Joyce fondurile organizației pentru a scăpa. A doua zi, el și Margaret au ajuns într-un Berlin înșelător de calm, cu douăzeci și patru de ore înainte de declarația de război a Marii Britanii împotriva Germaniei național-socialiste.

Fără contacte personale reale într-o țară străină și cu o situație financiară tot mai precară, situația lor părea disperată până când, la o săptămână după sosirea lor, William a fost acceptat ca prezentator de radio pentru transmisiuni în întreaga lume anglofonă. Era practic total necunoscut autorităților germane de la acea vreme, dar acestea au fost impresionate de elocvența sa și de textele bine scrise pe care le compunea. Nu după mult timp de la începerea războiului, "Lordul Haw Haw" (un termen depreciativ atribuit de Ministerul Informațiilor din Londra, care se ocupa de propagandă) devenise una dintre cele mai importante celebrități ale radioului internațional. Studiul secret realizat de B.B.C. pentru guvern a arătat că Joyce avea o audiență de 24 de milioane de ascultători numai în Marea Britanie până în 1941. Raportul confidențial concluziona: *Crește sentimentul că multe dintre remarcile sale sunt adevărate.* Fără îndoială, comentariile veridice ale lui Joyce au jucat un rol major în creșterea gradului de conștientizare a publicului cu privire

la evrei, în special în ceea ce privește responsabilitatea acestora pentru războiul fără sens dintre două națiuni albe. Într-adevăr, sentimentul popular antievreiesc, în special în rândul muncitorilor din fabrici, a continuat să crească în timpul ostilităților (*Churchill's War*; David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australia, 1990, pagina 233).

Joyce le-a spus timp de șase ani că Rasa Albă se sinucide rasial în război și că național-socialismul este singurul concept capabil să le salveze civilizația de la catastrofă. Național-Socialismul, *Indiferent cine folosește termenul sau simte primul spiritul, trebuie să se nască din pământ și din oameni sau să nu se nască deloc. El nu izvorăște din nici o nemulțumire temporară, ci din dorința revoluționară a poporului de a se lepăda de lanțurile materialismului grosolan, sordid și democratic, fără a fi nevoit să pună cătușele materialismului marxist, care ar fi identic cu lanțurile lepădate. Chestiunea îi atinge pe britanicii noștri, cărora nu li se poate interzice să participe la un spirit de revoltă care nu se limitează la o singură națiune. De aceea, în semn de adevărat respect pentru realizarea curajoasă a liderului german împotriva finanțelor evreiești internaționale și a celui alt sine - comunismul evreiesc internațional - aș spune cu plăcere: Heil Hitler!"*

El a explicat fără menajamente motivul pentru care a părăsit Anglia în ajunul războiului: *Dacă un englez nu poate lupta pe străzile sale împotriva dominației finanțelor internaționale, ar fi mai bine pentru el să plece în altă parte și să împiedice prin toate mijloacele care îi stau în putere victoria guvernului său. Pentru că victoria unui astfel de guvern ar fi o înfrângere veșnică pentru rasa sa. Englezii ar trebui să aibă șansa, care le-a fost refuzată atât de mult timp, de a-și folosi geniul și caracterul în construirea acelei lumi noi către care Adolf Hitler a arătat calea. În aceste zile poate fi presumțios să ne exprimăm fie speranțe, fie credințe. Cu toate acestea, îmi permit să îndrăznesc atât de mult, sper și cred că, atunci când flăcările războiului vor fi fost traversate, oamenii obișnuiți din Anglia își vor cunoaște din nou sufletul și vor căuta în național-socialism să avanseze pe calea progresului uman în prietenie cu frații lor de sânge german. Că această speranță și această credință nu se vor dovedi zadarnice, există două garanții pentru mine suficiente, măreția lui Adolf Hitler și slava mai mare sau Dumnezeu Atotputernic."*

În mai 1945, cu speranțele, dar nu și cu convingerile sale spulberate, Joyce, neînarmat și fără să opună rezistență, a fost împușcat de un evreu din armata britanică de ocupație. Rănit dureros, a fost luat prizonier împreună cu Margaret și dus la Londra, unde a fost judecat pentru înaltă trădare. Acuzațiile împotriva lui au fost extrem de fragile, fie și numai pentru că nu era nici măcar cetățean britanic și

nici un tribunal englez nu avea dreptul legal, după cum știau toți avocații, să îl judece. Mai mult, în toate transcrierile guvernului din sutele de emisiuni ale acestuia din cel de-al Treilea Reich, acușarea nu a reușit să găsească nici măcar un singur cuvânt împotriva poporului britanic. Ura sa fusese îndreptată în întregime împotriva unor personalități publice precum Winston Churchill, *primul evreu onorabil al lumii.*"

Cea mai bună oră a sa

În scurta sa declarație în fața instanței, Joyce nu și-a cerut scuze pentru faptele sale, nu a așiat regrete pentru a atrage simpatia și nu s-a dat înapoi de la responsabilitatea sa: *Eu, William Joyce, am părăsit Anglia pentru că nu am vrut să lupt pentru evrei împotriva lui Adolf Hitler și a național-socialismului. Am părăsit Anglia pentru că am crezut că o victorie care ar păstra condițiile existente ar fi mai dăunătoare pentru Marea Britanie decât o înfrângere.*" Având în vedere timpul și circumstanțele în care au fost rostite aceste cuvinte, subliniază curajul statornic și sfidarea emoționantă a omului.

Nu după mult timp de la începerea procesului, procurorul se îngrijorează în mod confidențial față de asistentul său șef: *Avem vreo șansă?*" Morgan a răspuns: "Nu, nu cred că aveți - doar dacă judecătorul nu este pregătit să facă o nouă lege," a relatat Cole, *În acea seară se spunea că unii oameni ofereau cote de 6-4 că Joyce va fi achitat.* " Dar împotriva lui William Joyce acționau și alte forțe decât cele legale. Avocații apărării sale au fost amenințați cu asasinarea, iar editorul *Daily Telegraph* a făcut această declarație uimitoare, care a ajuns la miezul procesului lui Joyce: *Cazul va intra în istoria juridică, deoarece stabilește pentru prima dată anumite condiții în care un străin poate fi condamnat pentru trădare.*" Aceste "anumite condiții" se aplicau oricui era suficient de curajos să spună adevărul despre evrei.

Un indiciu a ceea ce îl aștepta pe tonul național-socialist a fost soarta unui camarad britanic, John Amery. Acesta a fost condamnat la moarte într-un proces care a durat opt minute, un record care i-ar fi impresionat chiar și pe judecătorii spânzuraților lui Joe Stalin. După cum scrie chiar biograful său modern despre ziua lui Joyce la tribunal: *Tensiunea procesului a fost resimțită cu mult dincolo de sala de judecată, deoarece, așa cum își va aminti oricine se afla la Londra în acea perioadă, publicul era neliniștit în legătură cu justiția britanică, nu de teama că un om ar putea fi condamnat pe nedrept, ci din cauza îngrijorării că s-ar putea constata*

că nu a încălcat legea, moment în care ar fi fost jefuit de răzbunare."

Când inevitabilul a venit, el i-a scris soției sale, închisă într-o închisoare separată: *Ei bine, am făcut tot ce am putut pentru vechiul meu șef (Dr. Goebbels). Când mă uit în urmă la toată această perioadă (a procesului), văd că sunt obiectul celei mai flagrante păcăleli din istoria justiției britanice." Ei bine, așa să fie, sunt cu atât mai mândru. În moarte, ca și în această viață, îi sfidez pe evreii care au provocat acest ultim război. Și sfidez puterea Întinericului pe care o reprezintă ei. Fie ca Marea Britanie să fie din nou măreață. Iar în ceasul celui mai mare pericol pentru Occident, fie ca steagul Hakenkreuz să se ridice din țărână, încoronat cu cuvintele istorice: *!hr habt doch gesiegt!*"(Ai învins până la urmă!," deviza tovarășilor căzuți în Putsch-ul de la München din 9 noiembrie 1923). Sunt mândru că am murit pentru idealurile mele și îmi pare rău pentru fiii Marii Britanii care au murit fără să știe de ce."*

Moarte și transfigurare

Un prieten și-a amintit starea personală a lui Joyce spre sfârșit. *"În ultimele sale zile, deși era perfect sănătos, corpul său real părea spiritualizat și, fără ceea ce ați numi paloare, carnea sa părea să aibă o calitate cvasi-transparentă. A fi cu el dădea un sentiment de pace interioară, ca și cum te-ai afla într-o biserică liniștită."*

Ultima sa scrisoare către Margaret a reflectat stăpânirea de sine bărbătească: *"În seara asta vreau să-mi compun în sfârșit gândurile. Atmosfera de pace este puternică asupra mea și știu că totul este pregătit pentru această tranziție. Pe zi ce trece ești tot mai frumoasă. Și asta este un mare merit pentru tine, în condițiile recentelor eforturi. Dar, așa cum am spus întotdeauna, creșterea spune. Și o va spune în viitor, oricât de putredă ar fi lumea în prezent, Pe măsură ce mă apropii de marginea de dincolo, încrederea mea în victoria finală crește. Nu știu cum va fi obținută. Dar niciodată nu m-am simțit mai puțin înclinat spre pesimism, deși Europa și această țară vor trebui, probabil, să sufere teribil înainte de revendicarea idealurilor noastre, dau cu plăcere și cu mândrie exemplul pe care vechiul meu șef îl cere. *Wir haben doch gesiegt!* Te salut, Freja, ca iubit al tău pentru totdeauna, *Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Voința ta."**

În dimineața zilei de 3 ianuarie 1946, William Joyce a fost executat.

Toate citatele și sursele sunt preluate din *Lord Haw Haw și William Joyce, The Full Story*, de John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
November 1938 April 1939

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
"Idiotie von Stummwerk, Verblöbung, Verflämung und Verlangsamung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der göttlichen Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.
Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Wir werden zurückkehren und unser arischer Kulturerbe an die Welt bringen. Die Erbschaft unserer rassen ist unsterblich. Die Bewegung ist ewig. Wir werden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch größer als in der Vergangenheit.
Die kommunistische Gefahr ist über alles, das Völkertum - gegen alle weissen Völker (V) - zu kämpfen. Keine Mittel und Einrichtungen, Überlebendigkeit und Rassenbewahrung.
Die "jude" oder "nigger", die im Weltkrieg oder im "Brennstoff", die im Propagandematerial "verworfen" oder auf andere Weise "abgeschafft" werden. Alle Juden Nationalsozialisten sind unsere Pflicht!
Hitler!
Gottward Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**

Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mă actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata germană (www.mourningthetransient.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiarea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Ceași informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, deșchizând treburile îngropate. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

 the NEW ORDER
Number 17 (1979) Founded 1978 April 26, 2017 (135)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the former National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Despite its mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture destruction, and race-mixing.
Whether "jude" or "nigger", whether in election halls or street brawls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Führer!
Gottward Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

 SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Reichführer Himmler FÜR DÄNNMARK! MOD BOLCHEVISM! Translated from the SS Original	 The Poisonous Mushroom Julius Streicher, der Führer Führer Book Translated from the Third Reich Original <i>Der Giftpilz</i>	 Hitler in Italy Reinhold Beckmann HITLER in ITALIEN English / German French / English	 SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family	 The Sins of High Finance Theodor Fritsch INURSE!	 Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild English - German / French - English
--	---	--	--	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

